

Het regent cadeautjes

Eerlijk ervaringsverhaal
over schildklieraandoening
de ziekte van Graves

Uitgegeven door: Anne Kralt –
hetregentcadeautjes@outlook.com

Tekst: Léonie de Boer – Geschreven Leven

Omslag en ontwerp: Emma Zuidam

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt, in enige vorm, of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

New directions

I want to travel as far as I can go,
I want to reach the joy that's in my soul,
And change the limitations that I know,
And feel my mind and spirit grow,
I want to live, exist, 'to be'
And hear the truth inside of me

Doris Warshaw

Inhoud

Inleiding	11
Persoonlijk woord	13
1. Jeugd	
Gezin	15
Overlevingsmechanisme	17
Ouders	20
Zelfstandig wonen	23
Eerste vriendje	24
Studietijd	26
Terug thuis	28
Engeland	29
Geen identiteit	30

2. Volwassen Anne

Bizar gedrag	34
Paul	38
Uitgeschakeld	38
Op eigen benen	40
Bijzondere verwantschap	42
Geknakt	44
Vriendschap	47

3. Jan

Ontmoeting	49
Trouwdag	51
Verlies	51
Kinderwens	54

Iets klopt niet 58

Interview

Simon Kok, internist en endocrinoloog 63

4. Ziek

Puzzelstukjes 74

Diagnose Graves 79

Verslavingszorg 82

Naar de rand 84

Crisisopvang 85

Op en af 87

Opnieuw opgenomen 90

Psychiatrische ziekenhuis 91

Hervinden	93
'De evolutie van Toeter'	99
Ommekeer	100

Interview

Rienke de Weme, psychiater	102
----------------------------	-----

Interview

Margreet Lucieer, Schildklier Organisatie Nederland	106
---	-----

5. Leven!

Operatie	112
Ontpopt	115

Weer aan het werk	117
Vitaliteit	118
Lichaamsbewustzijn	121
Wereldkaart	123
Anne 2.0	124
Niet gek	125
Doorontwikkeld	126
Onvervulde kindervens	127
Niet meer op zoek	128
Naschrift	131
Bedankt	133

Inleiding

Ieder mens heeft een bijzonder verhaal. Dit is het levensverhaal van Anne (1966). ‘Mijn klier die schildklier heet’ is een persoonlijke verhaal hoe de ziekte van Graves grip kreeg op haar lichaam, geest en emoties, maar ook hoe ze de grip terugveroverde.

Anne groeit op als middelste in een gezin met drie meiden. Als kind is zij zich al bewust van de buitenwereld. Die heeft verwachtingen en Anne wil niets liever dan daaraan voldoen. De perfecte dochter wil ze zijn. Ook als volwassen vrouw streeft ze er voortdurend naar te voldoen aan ‘het perfecte plaatje’. Daarin gaat ze ver, zowel fysiek als mentaal. Anderen bepalen haar zelfbeeld en mogen met haar doen wat ze willen.

Gelukkig ontmoet ze Jan die haar belang bovenaan plaatst. Ze trouwen en willen graag kinderen, maar zwanger worden blijkt geen vanzelfsprekendheid. Ze stappen het medisch traject in. Een periode vol miskramen volgt. Haar lijf en geest lijken op hol te slaan.

Ze zoekt rust in alcohol, maar duwt zichzelf daarmee richting een afgrond. Als uiteindelijk de diagnose ‘ziekte van Graves’ wordt gesteld, lijkt het begin van haar herstel aan te breken. Er zijn immer behandelingen om de te snelwerkende schildklier die haar hele systeem ontregelt, aan te pakken. Zo snel als de diagnose is gesteld, zo ingewikkeld en moeizaam verloopt haar herstel.

Léonie de Boer

Persoonlijk woord

Graag laat ik je via dit boek toe in mijn leven, zodat je een beeld krijgt van de weg die ik heb bewandeld. Hoe de ziekte van Graves mijn leven heeft getekend en gevormd. In alle openheid heb ik mijn ervaringen gedeeld, zoals ik die heb beleefd.

Iedereen is weleens gevallen en heeft zijn knie bezeerd, maar de wond die moet genezen laten we zelden zien. We praten makkelijker over het litteken dan dat we het tonen. De gevoelens die daarbij horen, houden we vaak voor onszelf. Is dit omdat we ons schamen een ander toe te laten in het intieme proces dat het overwinnen van die pijn laat zien? Of komt het doordat de ander in een reflex het hoofd afwendt als de gewonde de moed opbrengt te laten zien wat nog niet genezen is? Ik denk dat beide waar zijn.

Vallen doet pijn, maar steeds weer uit dat dal kruipen en opstaan, heeft een rijk mens van mij gemaakt. Ik heb de moed, durf en kracht gehad om mijn weg omhoog te

vinden. Nooit had ik ziek willen zijn, maar zonder mijn ziekte was ik niet geworden wie ik nu ben. Daar ben ik onvoorstelbaar dankbaar voor.

Anne